

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥
 द्वैपायनस्य राजेन्द्रतः कौरवमब्रवीत् ॥ आपृच्छेत्वांकुरुश्रेष्ठमाचशोकमनःकथाः ॥ ७२ ॥ द्रौणेः पापोस्त्यभिप्रायस्तेनास्मि सहसोत्थितः ॥ पांडवानां वधेरा
 त्रौबुद्धिस्तेन प्रदर्शिता ॥ ७३ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं गंधार्या सहितो ब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रो महाबाहुः केशवं केशिमुदनं ॥ ७४ ॥ शीघ्रं गच्छ महामहाबाहो पांडवान्परिपाल
 य ॥ भयस्त्वया समेष्यामि क्षिप्रमेव जनार्दन ॥ ७५ ॥ प्रायात्त तस्तु त्वरितो दारुकेण सह व्युतः ॥ वासुदेवो गतराजन् धृतराष्ट्रं जनेश्वरं ॥ ७६ ॥ आश्वासय दमेया
 त्माव्यासो लोकनमस्तुतः ॥ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा कृतकृत्यो जगाम ह ॥ ७७ ॥ शिविरं हास्तिनपुरा हि ददुः पांडवानृप ॥ आगम्य शिविरं तत्रौ सोभ्यगच्छ तपांड
 वान् ॥ तच्च तेभ्यः समाख्याय सहितस्तैः समाहितः ॥ ७८ ॥ इति श्रीमं शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥
 धृतराष्ट्र उवाच अधिष्ठितः पदामूर्ध्नि भग्नसक्थो महीगताः ॥ शौटीर्यमानी पुत्रो मे किमभाषत संजय ॥ १ ॥ अत्यर्थं कोपनो राजा जातवैरश्च पांडुषु ॥ व्यसनं पर
 मं प्राप्तः किमाह परमाहवे ॥ २ ॥ संजय उवाच शृणुराज अत्र वक्ष्यामि यथा वृत्तं तं राधिप ॥ राज्ञाय दुक्तं भग्नेन तस्मिन् व्यसन आगते ॥ ३ ॥ भग्नसक्थो नृपो रा
 ज्ञ्यां सुनासो वगुठितः ॥ यमयन्मर्धजांस्तत्र वीक्ष्य चैव दिशो दश ॥ ४ ॥ केशान्नि यम्ययत्नेन निःश्वसन्नु रगो यथा ॥ संरंभाश्रुपरीताभ्यां नेत्राभ्यामभिवीक्ष्य मां
 ॥ ५ ॥ बाहू धरण्यां निष्पिष्य सुदुर्मत्त इव द्विपः ॥ प्रकीर्णान्मूर्धजान्धुन्वन् दत्तैर्दत्तानुपस्पृशन् ॥ ६ ॥ गर्हयन्पांडवं ज्येष्ठं निःश्वस्येदमथा ब्रवीत् ॥ भीष्मे शांतं न वेनाथे
 कर्णे शस्त्रभृतां वरे ॥ ७ ॥ गौतमेशकुनौ चापि द्रोणे चास्त्रभृतां वरे ॥ अश्वत्थाम्भितथा शल्येशूरे च कृतवर्मणि ॥ ८ ॥ इमामवस्थां प्राप्तोऽस्मि कालो हि दुरतिक्रमः ॥
 एकादश च भूभर्ता सोहमेतां दशांगतः ॥ ९ ॥ कालं प्राप्य महाबाहो न कश्चिदतिवर्तते ॥ आख्यातव्यं मदीयानां योस्मिन् जीवंति संयुगे ॥ १० ॥ यथाहं भीमसेनेन
 व्युत्क्रम्य समग्रं हतः ॥ बहूनि सुनृशं सानि कृतानि खलु पांडवैः ॥ ११ ॥ भूरिश्रवसि कर्णे च भीष्मे द्रोणे च श्रीमति ॥ इदं चाकीर्तिं जं कर्म नृशंसैः पांडवैः कृतं ॥ १२ ॥ ये
 न ते सत्सु निर्वेदं गमिष्यंति हि मे मतिः ॥ का प्रीतिः सत्त्वयुक्तस्य कृत्वोपाधिकृतं जयं ॥ १३ ॥ को वा समय भेत्तारं बुधः संमंतुमर्हति ॥ अधर्मं जयं लब्ध्वा को नु त्वय्ये
 तपंडितः ॥ १४ ॥ यथा संदृश्यते पापः पांडुपुत्रो वकोदरः ॥ किन्नुचिन्नमिति तस्त्वद्य भग्नसक्थस्य यन्मम ॥ १५ ॥

स एव शौटीर्यमात्मानं मन्यते शौटीर्यमानी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥